

kan ikke erkende, at man ved at nægte Bankerne Stempelbegunstigelse for Indskud paa Kontrabog bidrager til at skaffe det laansøgende Publikum billigere Penge. Dette vil man derimod kunne opnaa gennem den Fiksering af Indlaansrenten, hvorom et Flertal stiller Forslag.

Et *tredie Mindretal* (Birch) vilde helst se, at sidste Stykke i Lovforslagets § 1 — om Stempelfrihed for Bankers som for Sparekassers Kontrabøger — blev vedtaget uforandret, idet man mener, at Stempelbegunstigelsen bør gælde Spareforholdet og ikke Spareinstituttet. Af Medlemmer i Udvalget, som helt vilde unddrage Bankerne Stempelbegunstigelse, er det imidlertid Gang paa Gang blevet fremhævet, at enkelte Banker har pisket Indlaansrenten op til en Højde (5 pCt.), hvor sund Sparekassevirksomhed umuligt kan følge med, og Mindretallet har derfor ønsket at finde et Grundlag, der gav saavel Sparekasser som Banker Stempelfrihed for Kontrabøger samtidig med, at det hindrede, at der for Indskud paa de stempelfri Bøger gaves en urimelig høj Rente. Mindretallet har ment, at et saadant Grundlag kunde tilvejebringes, naar Stempelfriheden betingedes af, at der ikke for Indlaan paa de stempelfri Bøger blev ydet højere Rente end den effektive Rente, som til de forskellige Tider under Hensyn til Indkøbsprisen og til Tilbagebetalingen med Obligationernes fulde paalydende Beløb kunde opnaas ved Køb af Kreditforeningsobligationer, og stillede derfor i Udvalget følgende foreløbige Ændringsforslag:

„Til § 1.

I sidste Stykke ændres Punktum til Komma, og der tilføjes: „naar de overfor Bankinspektøren afgiver en forpligtende Erklæring om, at Bankens Indlaansrente paa Bankbog ingen Sinde vil overstige den højeste effektive Rente, som man under Hensyn til Kursen og til Tilbagebetaling af Obligationens fulde Paalydende kan opnaa ved paa Københavns Børs at købe

aaabne Serier af Obligationer, der er udstedte af Kreditforeningen .....

Den fornævnte højeste effektive Rente udregnes og offentliggøres i Statstidende 2 Gange maanedlig ved Bankinspektørens Foranstaltning efter Regler, der fastsættes af Handelsministeren. Kun de saaledes offentliggjorte Rentesatser kommer i Betragtning ved Bedømmelsen af, om en Bank har overholdt Betingelserne for, at dens Kontrabøger opnaar Stempelfrihed.“

Til Trods for, at det er Mindretallet en Tilfredsstillelse, at Flertallet har sluttet sig til Grundtanken i dets Forslag — d. v. s. til en Begrænsning af Indlaansrenten, der i Modsætning til, hvad der vilde være Tilfældet ved det tidligere foreslaaede Renteraad, opnaaedes ved en selv-virkende Regulator, hvis Virkemaade ikke *kan* komme i Modstrid til Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel, men nødvendigvis maa afpasse sig efter dette —, kan Mindretallet dog ikke følge Flertallet, naar det har givet Forslaget den Skikkelse, som fremgaar af Flertallets Ændringsforslag Nr. 1. Naar man nemlig sammenligner de 2 Forslag og ser bort fra den Omstændighed, at Flertallet lader Bestemmelsen gælde baade for Sparekasser og for Banker, og fra, at man overhovedet forbyder Institutterne at give højere Rente paa Kontrabog end den i Forslaget omhandlede — Bestemmelser, der, hvis Maksimumsgrænsen laa paa et passende Sted, i Praxis vilde være uden Betydning —, viser der sig følgende 3 væsentlige Ændringer:

1) at man ved Beregningen af den effektive Rente ikke medtager den Fortjeneste eller det Tab, som faktisk opstaar for Obligationsskøberen ved, at Obligationen tilbagebetales nøjagtig med sit Paalydende, medens han har betalt en lavere eller højere Pris;

2) at man i Stedet for at lade den ved Beregning fundne effektive Rente i den udfundne Skikkelse være gældende som den Maksimumsgrænse, der søgtes fundet, afrunder den *nedad* til hele, $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{4}$.